

består bl.a. i, at der ikke skal foretages fradrag i erstatningen for sociale ydelser og forsikringer m.v. Endvidere er reglerne om kapitalisering gjort uafhængig af ændringer i renteniveauet, idet der stilles forslag om en fast kapitaliseringsfaktor. Uanset disse forenklinger er flertallets hovedsynspunkt vedrørende individuel erstatningsfastsættelse på grundlag af et faktisk erhvervsevnetab imidlertid bevaret i forslaget.

Opdelingen af erstatningskravet

Der skal efter lovforslaget gennemføres en opdeling af erstatningskravet som foreslået af såvel flertallet som mindretallet, se forslagens § 1.

Godtgørelse for varigt mén

Reglen om godtgørelse for varigt mén findes i forslagens § 4 og svarer i det væsentlige til såvel flertallets som mindretallets forslag.

Reglen vil medføre, at der i den private erstatningsret ydes en mængodtgørelse, der beløbsmæssigt i det store og hele svarer til den ménerstatning, der ydes efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne

Der skal efter forslaget ydes erstatning for tab eller forringelse af den faktiske erhvervsevne. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet skal der tages hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af skadelidte efter dennes evner, uddannelse og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning. Skadelidtes erhvervsevne efter skaden beregnes i procent (erhvervsevnetabsprocenten). Reglerne om erstatningsberegningen er en del forenklet i forhold til lovudkastet fra flertallet i erstatningslovudvalget. Erstatningen fastsættes til et kapitalbeløb, der udgør skadelidtes årsløn gange med 5 og herefter ganget med erhvervsevnetabsprocenten. Som årsløn regnes normalt med skadelidtes samlede erhvervsindtægt i det år, der går forud for datoen for skadens indtræden. Hvis særlige indtægts- eller ansættelsesforhold eller andre særlige forhold har gjort sig gældende, fastsættes årslønnen dog efter et skøn. Årslønnen kan højst udgøre 400.000 kr.

Hvis årslønnen f.eks. har været 160.000 kr., og skadelidte helt mister erhvervsevnen, udgør erstatningen 800.000 kr.

Visse skadelidte har anvendt erhvervsevnen på en måde, der i det væsentlige ikke medfører nogen årsløn. Dette gælder hjemmearbejdende ægtefæller eller samlevende samt unge under uddannelse. For

disse skadelidte og for børn foreslås det at fastsætte erstatningen på grundlag af méngraden. Hvis méngraden er 100 pct., udgør erstatningen 800.000 kr.

I erstatningen foretages ikke fradrag for ydelser, herunder forsikringer, der kommer til udbetaling som følge af skaden.

For skadelidte, der er fyldt 56 år, er der foreslået regler om nedsættelse af erstatningen.

De foreslåede regler om erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevnen findes i forslagens §§ 5-9. Det skal nævnes, at såvel skadelidte som skadevolderen kan begære spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabsprocenten forelagt sikringsstyrelsen, se forslagens § 10.

Erstatning for tab af forsørger

De foreslåede regler om erstatning for tab af forsørger svarer i det væsentlige til flertallets forslag. I forhold til flertallets forslag er der dog vedrørende erstatning til ægtefælle eller samlever den forskel, at der ikke foretages fradrag for ydelser, der kommer til udbetaling som følge af forsørgeretabet. For at sikre at lovforslaget ikke vil medføre forringelse for nogen gruppe foreslås det, at erstatningen, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, skal udgøre mindst 225.000 kr., hvilket svarer til den højeste forsørgertabserstatning, der efter de gældende regler ydes efterlevende ægtefæller. Dette forslag vil bl.a. have betydning for hjemmearbejdende, hvis ægtefællen har jævne erhvervsindtægter eller forsørger familien ved hjælp af andre indkomster end erhvervsindtægt. Hvis forsørgeren f.eks. havde en årsløn på 160.000 kr. eller var hjemmearbejdende, udgør erstatningen 240.000 kr.

De foreslåede regler om erstatning for tab af forsørger findes i forslagens §§ 12-14.

Kapitalisering af erstatningen

Som ovenfor nævnt fastsættes erstatningen som et kapitalbeløb på grundlag af skadelidtes eller afdødes årsløn ganget med 5 og herefter ganget med erhvervsevnetabsprocenten. Der foreslås således anvendt en fast kapitalfaktor på 5. Baggrunden herfor er dels, at erstatningsberegningen forenkles og dels, at det undgås, at der forekommer store ændringer i erstatningens størrelse inden for kortere perioder som følge af udsving i renten.

Efter forslaget fra flertallet i erstatningslovudvalget ville kapitalfaktoren med det nugældende renteniveau være ikke uvæsentlig højere end 5. Valget af den lave kapitalfaktor på 5 skal imidler-